DZIENNIK URZĘDOWY
# WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w KATOWICACH

Katowice, dnia 15 listopada 1966 r. | Nr 9 | Poz. 50—52



50

## ZARZĄDZENIE nr 2/66

**Komisji Cen**
**Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach**

z dnia 15 września 1966 r.

**w sprawie usług dla ludności wykonywanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej.**

Na podstawie uchwały nr 1/66 Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 19 kwietnia 1966 r. w sprawie kierunków zmian w systemie cen usług dla ludności i warunków jego stosowania oraz zarządzenia nr 192/66 Państwowej Komisji Cen z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie cen na niektóre usługi wykonywane dla ludności i uchwały nr 56/978/66 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 5 września 1966 r. w sprawie usług wykonywanych dla ludności — zarządza się, co następuje:

### I. Usługi dla ludności (rynkowe).

§ 1. Ustala się wykaz usług wykonywanych dla ludności przez jednostki gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej, których ceny ustalane są przez Komisję Cen — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Cz. A. Usługi wykonywane dla ludności przez wszystkie zakłady usługowe.

| L.p. | Nazwa usługi | Numer tomu cennika, (decyzji, zarządzenia), rok wydania |
|---|---|---|
| 1 | 2 | 3 |
| 1. | usługi fryzjerskie | zarz. nr 11/65 |
| 2. | usługi fotograficzne | t/II zał. 8/61 |
| 3. | rozwózka opału | t/III zał. 6/62 |
| 4. | kominiarstwo | t/III zał. 10/62 |
| 5. | szklarstwo budowlane | t/II zał. 13/61 |
| 6. | naprawa grzejników elektrycznych domowego użytku | t/II zał. 1/61 |
| 7. | lakiernictwo pojazdowe | zarz. nr 1/66 |
| 8. | wulkanizatorstwo | zarz. nr 1/66 |
| 9. | usługi samochodowe | zarz. nr 1/66 |
| 10. | bielenie cyną | t/IV zał. 5/63 |
| 11. | parkowanie i garażowanie | zarz. nr 1/66 |
| 12. | kosmetyka i higiena | zarz. nr 8/65 |
| 13. | instalatorstwo elektryczne | t/II zał. 14/61 |
| 14. | instalatorstwo wod.-kan.-gaz. | t/II zał. 15/61 |

Cz. B. Usługi wykonywane dla ludności przez zakłady gospodarki uspołecznionej.

| | | |
|---|---|---|
| 1. | zegarmistrzostwo | t/I zał. 9/61 |
| 2. | ślusarstwo (naprawa artykułów domowego użytku) | t/I zał. 1/61 |
| 3. | naprawa artykułów elektrotechnicznych domowego użytku (pralki, lodówki, odkurzacze, froterki itp.) | t/II zał. 2, 3, 4/61<br>t/III zał. 2 i 3/62 |
| 4. | naprawa aparatów radiowych | zarz. nr 13/65 |
| 5. | naprawa telewizorów | zarz. nr 13/65 |
| 6. | naprawa mebli | t/I zał. 11/61 |
| 7. | krawiectwo miarowe (bez napraw) | zarz. nr 7/65 |
| 8. | bieliźniarstwo | t/II zał. 10/61 |
| 9. | naprawa obuwia | t/III zał. 19/62 |
| 10. | usługi oftalmiczne (optyka okularowa) | t/III zał. 7/62 |
| 11. | tapicerstwo | t/I zał. 12/61 |
| 12. | maglowanie bielizny | dec. nr IV-58/228/65 |
| 13. | wypożyczanie sprzętu gospodarstwa domowego | t/I zał. 10/61 |
| 14. | usługi pralnicze | zarz. nr 9/65 |
| 15. | chemiczne czyszczenie odzieży | zarz. nr 9/65 |
| 16. | malarstwo i lakiernictwo mieszkaniowe | t/II zał. 16/61 |
| 17. | usługi dziewiarskie | t/I zał. 20, 21/61 |
| 18. | kuśnierstwo | t/III zał. 9/62 |
| 19. | naprawa aparatów fotograficznych | t/II zał. 5/61 |
| 20. | naprawa wiecznych piór i napełnianie długopisów | t/I zał. 18/61 |
| 21. | usługi rozrywkowe | zarz. nr IV-56/7/65 |

§ 2. Ceny ustalone dla usług objętych niniejszym wykazem obowiązują jako ceny maksymalne.

§ 3. Ceny te mogą być obniżane przez wykonawców usług we własnym zakresie, przy czym o obniżeniu ceny należy powiadomić Komisję Cen oraz wydziały finansowe właściwych terenowo prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych.

§ 4. Pozostają w mocy dla wyżej wymienionych 35 rodzajów usług wytyczne i zasady w sprawie stosowania cen usług — zawarte w 4 tomach maksymalnych cenników usług wydanych w latach 1961/63 oraz w uzupełnieniach i nowych cennikach wydanych przez Komisję Cen w okresie od 1964 do 1966 r.

§ 5. Wymienione w § 1 cenniki usług mogą mieć zastosowanie do usług świadczonych na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej przy zleceniach nie przekraczających kwoty 10 000,— zł, a powyżej tej kwoty w oparciu o kalkulację kosztów uzgodnioną i potwierdzoną przez zleceniodawcę usługi, przy czym ceny nie mogą przekraczać opłat cennikowych.

§ 6. Maksymalne cenniki usług Komisji Cen nie mogą być stosowane przez wykonawców usług w ramach kooperacji przemysłowej ani przy seryjnych robotach (usługach) oraz przy pracach zlecanych w ramach bezosobowego funduszu płac.

### II. Usługi dla ludności nie objęte wykazem (zdecentralizowane).

§ 7.1. Na usługi wykonywane dla ludności, a nie objęte wykazem podanym w § 1 niniejszego zarządzenia — ceny ustalają jednostki wykonujące te usługi.

2. Ustalanie cen (wydawanie cenników) jednostki opierają na realnych kosztach świadczonych usług, rozmieszczeniu

sieci usługowej oraz stopniu popytu i podaży usług w danym rejonie.

3. Cenniki powinny być zwięzłe, przejrzyste, czytelne i zrozumiałe oraz uwzględniać czynności podstawowe (zasadnicze) z danego zakresu usługi.

4. Ceny (cenniki) ustalone w trybie niniejszego zarządzenia na usługi dla ludności przez jednostki wykonujące usługi mają również zastosowanie jako ceny maksymalne w odniesieniu do usług wykonywanych dla jednostek gospodarki uspołecznionej.

5. Przepis ust. 4 nie dotyczy usług remontowo budowlanych (§§ 8—10) oraz usług nietypowych i przemysłowych określonych w Dz. IV §§ 11—15) niniejszego zarządzenia.

6. Odpisy własnych cenników jednostki gospodarki uspołecznionej przesyłają Komisji Cen i jednostkom nadrzędnym szczebla wojewódzkiego — do wiadomości i zarejestrowania.

7. Izba Rzemieślnicza obowiązana jest dwa razy w roku przesyłać Komisji Cen informację o kształtowaniu się poziomu cen usług w rzemiośle, stanowiącą załącznik do półrocznych sprawozdań statystycznych opracowanych na wzorze PKC-6 dotyczących reprezentantów usług.

### III. Usługi remontowo-budowlane.

§ 8.1. Jeżeli usługi objęte wykazem są wykonywane przez jednostki państwowe, należy stosować:

1) dla zleceniodawców uspołecznionych — cenniki Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (zwane dalej cennikami Ministra) z wyjątkiem zakładów usługowych państwowego przemysłu terenowego, które uprawnione są do stosowania cenników Komisji Cen przy wykonywaniu wszelkich usług (robót) szklarskich, o ile wartość tych usług (jednorazowe zlecenie) nie przekracza limitów kwotowych określonych w cennikach Komisji Cen. W pozostałych przypadkach zakłady te stosują cenniki Ministra;

2) dla zleceniodawców nie uspołecznionych:
   a) cenniki Komisji Cen dla usług, których wartość (jednorazowe zlecenie) nie przekracza limitów kwotowych określonych w cennikach Komisji Cen,
   b) cenniki Ministra dla usług, których wartość (jednorazowe zlecenie) przekracza limity kwotowe określone w cennikach Komisji Cen, z uwzględnieniem różnic cen zaopatrzeniowych i detalicznych w stosunku do zleceniodawców nie mających uprawnień do nabywania materiałów po cenach zaopatrzeniowych.

2. Usługi remontowo-budowlane wykonywane przez jednostki spółdzielcze i prywatne wyceniać należy bez względu na charakter zleceniodawcy:

1) na podstawie cenników wydanych przez Komisję Cen określających wartość jednorazowego zlecenia do wysokości limitów kwotowych określonych w ust. 3,

2) na podstawie cenników Ministra — dla usług, których wartość jednorazowego zlecenia przekracza te limity z tym, że przy wykonywaniu tych usług na rzecz jednostek uspołecznionych należy stosować przepisy o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych oraz przepisy o kosztorysowaniu robót.

3. Limity kwotowe dla usług remontowo-budowlanych wynoszą:

| | |
|---|---|
| 1) w zakresie instalatorstwa elektrycznego | — 2 000,— zł |
| 2) w zakresie instalatorstwa wodociągowego kanalizacyjnego i gazowego | — 3 000,— zł |
| 3) w zakresie malarstwa mieszkaniowego | — 5 000,— zł |
| 4) w zakresie szklarstwa | — 2 000,— zł |

§ 9. Narzuty do obowiązujących cen detalicznych materiałów przy usługach remontowo-budowlanych z tytułu kosztów zakupu, składowania i transportu (dowozu) do 20% na odległość do 5 km i do 10% powyżej 5 km — dotyczą tylko materiałów ulegających przerobowi jak cement, wapno, drewno, cegła, szkło, materiały instalacyjne itp. a nie dotycza takich materiałów jak pieców, wanien i innych elementów nie ulegających przerobowi.

§ 10.1. W związku z decentralizacją uprawnień na stosowanie cen umownych przy usługach remontowo-budowlanych w zakresie:

1) ciesielstwa, stolarstwa i tynkarstwa,

2) podsadzkarstwa i licowania ścian,

3) zduństwa,

tracą moc limity kwotowe ustalone dla tych rodzajów usług — ogłoszone w II tomie MCU z 1961 roku str. 4 i 5 oraz w IV tomie MCU z 1963 roku str. 9.

2. W przypadkach, jeżeli usługi są wykonywane przez jednostki państwowe (usługi nie objęte wykazem) — należy stosować:

1) dla zleceniodawców uspołecznionych — cenniki Ministra,

2) dla zleceniodawców nie uspołecznionych:
   a) jeżeli wykonawcą jest przedsiębiorstwo (zakład) podległe Ministrowi w rozumieniu § 7 uchwały Rady Ministrów nr 55/61 — cenniki Ministra, z uwzględnienieniem różnic cen zaopatrzeniowych i detalicznych, w stosunku do zleceniodawców nie mających uprawnień do nabywania materiałów po cenach zaopatrzeniowych,
   b) jeżeli wykonawcą jest przedsiębiorstwo (zakład) podległe radzie narodowej — cenniki ustalone we własnym zakresie.

3. Jeżeli usługi są wykonywane przez jednostki spółdzielcze i prywatne — należy stosować:

1) dla zleceniodawców uspołecznionych — cenniki Ministra jako górną granicę cen z tym, że przy wykonywaniu tych usług na rzecz jednostek uspołecznionych powinny być zachowane przepisy o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych,

2) dla zleceniodawców nie uspołecznionych — cenniki ustalone we własnym zakresie.

### IV. Usługi wykonywane na zlecenie jednostek gospodarki uspołecznionej.

Cz. A. Usługi (roboty) nietypowe.

§ 11. Ceny na usługi (roboty) nietypowe, nie objęte cennikami, wykonywane jednorazowo na indywidualne zamówienie jednostek gospodarki uspołecznionej, z wyjątkiem usług wykonywanych w ramach kooperacji przemysłowej — ustala się według przepisów uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. (Monitor Polski nr 17, poz. 96) zmienionych uchwałą Rady Ministrów nr 321 z 28 grudnia 1965 r. (Monitor Polski z 1966 r. nr 1, poz. 4), to jest w drodze porozumienia między wykonawcą a zamawiającym — na podstawie kalkulacji kosztów wytwarzania usług, uzasadniającej proponowaną cenę.

§ 12. Ceny usług przemysłowych, nietypowych wykonywanych przez zakłady nie uspołecznione dla jednostek gospodarki uspołecznionej — są uzgadniane przez wykonawcę z zamawiającymi jeżeli:

1) wartość zamówienia udzielanego przez jednostki budżetowe (urzędy, szkoły, szpitale itp.) nie przekracza kwoty 10 000,— zł a przez inne jednostki gospodarki uspołecznionej kwoty 100 000,— zł,

2) zamawiającym jest jednostka państwowa upoważniona w trybie § 14 uchwały nr 72/63 Rady Ministrów do uzgadniania cen usług nietypowych.

§ 13.1. Ceny usług nietypowych świadczonych dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez jednostki gospodarki nie uspołecznnionej — określa się na podstawie kalkulacji sporządzonej przez wykonawcę.

2. Kalkulację sporządza się na podstawie kosztu wytwarzania z uwzględnieniem zysku w wysokości nie przekraczającej 10% kosztu własnego danej usługi.

3. Przy sporządzaniu kalkulacji stosuje się przepisy zarządzenia nr 341/66 Państwowej Komisji Cen z dnia 29 września 1966 r. w sprawie trybu sporządzania wniosków o ustalenie cen artykułów i usług (robót) przemysłowych wykonywa-

nych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Biuletyn Cen nr 31, poz. 408).

Cz. B. Usługi (roboty) przemysłowe (seryjne, typowe oraz remontowo-naprawcze).

§ 14.1. Opłaty za usługi (roboty) wykonywane przez spółdzielnie pracy i inwalidów w zakresie napraw maszyn i urządzeń produkcyjnych lub robót (usług) przemysłowych seryjnych, typowych a nie objęte cennikami Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy — ustala się na podstawie kalkulacji kosztów uzgodnionej ze zleceniodawcą.

2. Ceny usług wymienionych w poprzednim ustępie ustala się w wysokości planowanego kosztu własnego z dodaniem zysku nie przekraczającego 10% kosztu własnego.

§ 15.1. Opłaty za roboty (usługi) seryjne, typowe wymienione w § 18 pkt b niniejszego zarządzenia, nie objęte umowami kooperacyjnymi ani cennikami a wykonywane przez jednostki państwowe objęte planem terenowym — ustala Komisja Cen.

2. Opłaty za roboty (usługi) wymienione w § 18 pkt a i b niniejszego zarządzenia a wykonywane przez organizacje społeczne lub przez rzemieślników oraz inne jednostki gospodarki nie uspołecznionej — ustala Komisja Cen.

**V. Tryb składania oraz opiniowania wniosków o ustalenie cen (opłat) za usługi.**

Cz. A. Usługi rynkowe.

§ 16. Jednostki wykonujące usługi — przedsiębiorstwa państwowe objęte planem terenowym, spółdzielnie, zakłady organizacji społecznych, zakłady rzemiosła indywidualnego oraz inne jednostki gospodarki nie uspołecznionej — składają wnioski (projekty cenników) o ustalenie (zmianę) cen do właściwych organów za pośrednictwem jednostek nadrzędnych szczebla wojewódzkiego.

§ 17. Wniosek (projekt cennika) powinien zawierać:

1) dokładne określenie rodzaju usługi (usług),
2) zestawienie kalkulacyjne obejmujące planowany koszt usługi (wg poszczególnych elementów kosztów materiałowych, robocizny i narzutu kosztów ogólnych z uwzględnieniem zysku oraz ewentualnie podatku od operacji nietowarowych); w przypadku, gdy wniosek dotyczy zmiany cen — należy podać cenę dotychczasową oraz sporządzić kalkulację wynikową lub arkusz analityczny,
3) proponowaną wysokość ceny,
4) ewentualne dodatkowe uzasadnienie proponowanej ceny uwzględniające sytuację rynkową, stopień podaży usług, rozmieszczenie sieci oraz dane dotyczące wyników finansowych przedsiębiorstwa (zakładu) za ostatni rok lub półrocze.

Cz. B. Usługi przemysłowe (seryjne i nietypowe).

§ 18. Wojewódzka Komisja Cen przyjmuje wnioski kalkulacyjne na następujące roboty (usługi):

1) naprawy maszyn i urządzeń produkcyjnych,
2) roboty (usługi) związane z wytwarzaniem, przetwarzaniem, podziałem i opakowaniem produkowanych artykułów (kooperacja przemysłowa) z wyjątkiem spółdzielczości pracy,
3) roboty (usługi) nietypowe, jeżeli wartość zamówień składanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej bez przetargu — przekracza kwoty wymienione w Dz. IV, § 12 niniejszego zarządzenia.

§ 19. Do wniosków kalkulacyjnych należy dołączyć:

1) kopię lub oryginał zlecenia (zamówienia) na wykonanie robót objętych kalkulacją,
2) kartę maszynową zawierającą aktualny stan wyposażenia technicznego warsztatu (jednostki gospodarki nie uspołecznionej),
3) dowód opłaty manipulacyjnej potwierdzony przez bank finansujący względnie urząd pocztowy,
4) w przypadkach robót wykonanych — protokół technicznego odbioru robót stwierdzający wykonanie robót zgodnie z dokumentacją,
5) znaczki skarbowe (stemplowe), dowody (rachunki) na surowce deficytowe (reglamentowane) i robociznę obcą (kooperacja).

**VI. Postanowienia ogólne.**

§ 20. Pozostają nadal w mocy cenniki wydane przez Państwową Komisję Cen na usługi nie objęte wykazem podanym w § 1 niniejszego zarządzenia.

§ 21.1. Jednostki wykonujące usługi obowiązane są do umieszczenia (wywieszania) na widocznym i dostępnym dla klientów (zleceniodawców) miejscu — cenników na wykonywane usługi.

2. Przepis ten dotyczy zarówno cen usług ustalanych przez właściwe organy cenowe, jak i cen ustalanych przez jednostki wykonujące usługi.

§ 22.1. Za usługi nie objęte pozycjami cenników usługowych ale związane z robotami uregulowanymi przez cenniki wymienione w § 1, Cz. A i B niniejszego zarządzenia — należność oblicza się wg stawek roboczo-godziny brutto stosownie do czasu wynikającego z karty roboczej (karty pracy).

2. Należność wyliczona wg roboczo-godziny brutto nie może przekroczyć 30% całej należności z tytułu wykonania zleconej usługi.

3. Karta robocza (karta pracy) powinna być sporządzona według wzoru arkusza Kr-6 lub Pr-1 stosowanego w kalkulacjach kosztów przedkładanych Komisji Cen do zatwierdzania cen artykułów lub robót (usług) objętych kalkulacją i powinna zawierać następujące pozycje:

1) nazwę czynności (rodzaj usługi),
2) sposób wykonania (maszynowy, ręczny),
3) czas (w minutach lub godzinach),
4) stawkę za roboczo-godzinę brutto,
5) koszt wykonania.

4. Wojewódzkie jednostki zrzeszające rzemieślników i prywatnych wytwórców obowiązane są wprowadzić w podległych zakładach — karty robocze (karty pracy) dla 14 rodzajów usług podstawowych wymienionych w § 1 niniejszego zarządzenia.

5. Postanowienia § 22 pkt 1—4 nie dotyczą przypadków określania cen na podstawie kalkulacji lub kosztorysów (§§ 5, 11, 13 i 14).

6. Niedopuszczalne jest stosowanie stawek roboczo-godziny brutto przy robotach (usługach) nie związanych z danym cennikiem.

7. W cennikach, w których nie podano stawek za roboczo-godziny brutto — opłaty za usługi, nie objęte pozycjami cenników, uzgadniane są ze zleceniodawcą.

§ 23. Komisja Cen nie rozpatruje wniosków ani nie ustala cen na następujące usługi:

1) usługi zakładów uspołecznionych służby zdrowia oraz państwowych zakładów pomocy społecznej,
2) usługi z zakresu zdrowia (lekarskie i lekarsko-dentystyczne),
3) przedstawienia teatralne,
4) wyświetlanie filmów,
5) przemiał zbóż,
6) usługi rzeźniane,
7) usługi weterynaryjne,
8) usługi objęte działalnością zawodową przedsiębiorstw państwowych „Orbis", „Ruch" i „Reklama",
9) usługi handlowe w rozumieniu przepisów uchwały nr 26 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1958 r. (Monitor Polski nr 13, poz. 90),
10) usługi komunalne w rozumieniu przepisów uchwały nr 185 Rady Ministrów z dnia 31 maja 1958 r. (Monitor Polski nr 61, poz. 344),
11) usługi (roboty) w zakresie mechanizacji rolnictwa,

12) opłaty i stawki taryfowe w zakresie przewozów konnych i samochodowych z wyjątkiem opłat za rozwózkę opału do domów,
13) usługi o charakterze przemysłowym (typowe, seryjne) świadczone przez spółdzielnie pracy i inwalidów,
14) usługi wymienione w §§ 11—13 niniejszego zarządzenia (nietypowe),
15) roboty budowlano-montażowe podlegające kosztorysowaniu,
16) roboty remontowo-budowlane objęte cennikami Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 24. Komisja Cen nie ocenia i nie potwierdza zgodności z cenami lub normami — rachunków, ofert, umów i kosztorysów.

§ 25. Wykonywanie usług w trybie ekspresowym ma miejsce tylko w przypadkach określonych w danym cenniku usługowych oraz na podstawie oddzielnego zezwolenia Komisji Cen.

§ 26. Wojewódzkie zjednoczenia i zarządy państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, przedsiębiorstw handlowych, wojewódzkie związki spółdzielni, organizacje społeczne, wojewódzkie jednostki nie uspołecznione drobnej wytwórczości — obowiązane są do nadzoru i przeprowadzania kontroli w zakresie przestrzegania przez podległe zakłady usługowe — postanowień niniejszego zarządzenia.

§ 27. Pobieranie lub żądanie wyższych opłat od ustalonych przez Komisję Cen za usługi objęte wykazem, względnie określone przez jednostki wykonujące usługi — powoduje zastosowanie sankcji przewidzianych ustawą z dnia 13 lipca 1957 r. o zwalczaniu spekulacji i ochronie interesów nabywców oraz producentów rolnych w obrocie handlowym (Dz. U. nr 39, poz. 171) oraz innymi przepisami szczegółowymi.

§ 28. Cenniki usług wydane przez Komisję Cen a nie objęte wykazem podanym w § 1 niniejszego zarządzenia — obowiązują do chwili wydania własnych cenników przez jednostki wykonujące usługi.

§ 29. Tracą moc obowiązującą:

1) zarządzenie nr 8/62 Komisji Cen — Prezydium WRN w Katowicach z dnia 7 września 1962 r. w sprawie stosowania cen usług w województwie katowickim,
2) okólnik nr 2/63 Komisji Cen z dnia 25 listopada 1963 r. w sprawie stosowania cen usług,
3) inne przepisy wydane przez Komisję Cen w tym zakresie.

§ 30. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Przewodniczący Komisji Cen
J. Bajor

**51**

**ZARZĄDZENIE nr 3/66**

**Komisji Cen**

**Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach**

z dnia 25 września 1966 r.

**w sprawie ustalania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe.**

Na podstawie uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. (Monitor Polski nr 17, poz. 96) zmienionej uchwałą nr 321 Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1965 r. (Monitor Polski nr 1, poz. 4) oraz zarządzenia nr 6/66 Państwowej Komisji Cen (Biuletyn Cen nr 2, poz. 20a) Komisja Cen — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej ustala zasady określania cen artykułów i usług nietypowych:

**I. Ceny dla przemysłu kluczowego i terenowego.**

§ 1. Ceny artykułów (usług — robót przemysłowych) nietypowych produkowanych dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez zakłady przemysłu kluczowego i terenowego — ustalane są w drodze porozumienia między wykonawcą a zamawiającym na podstawie kalkulacji kosztów produkcji uzasadniającej proponowaną cenę.

§ 2. W razie nie uzgodnienia cen w trybie wyżej podanym — ceny tych artykułów (robót) określane są przez ministra nadzorującego wykonawcę w porozumieniu z ministrem nadzorującym zamawiającego, bądź też przez Państwową Komisję Cen.

§ 3. Ceny artykułów (usług) nietypowych dla wymienionych jednostek — nie mogą być ustalane przez Komisję Cen.

**II. Ceny dla jednostek spółdzielczych.**

§ 4. Ceny artykułów (usług robót przemysłowych) nietypowych produkowanych dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez jednostki spółdzielcze — określane są w drodze porozumienia między wykonawcą a zamawiającym na podstawie kalkulacji kosztów produkcji sporządzonej przez wykonawcę z doliczeniem odsetka zysku osiąganego na najbardziej zbliżonych artykułach typowych, nie wyższego jednak, od przeciętnego odsetka zysku osiąganego w danym zakładzie.

§ 5. Jeżeli ceny wyrobów typowych nie pokrywają kosztu produkcji — należy do planowanego kosztu artykułu nietypowego doliczyć zysk w wysokości nie przekraczającej 5%.

§ 6. Odmienny tryb określania ceny artykułu nietypowego stosuje się, jeżeli artykuł ten różni się od artykułu typowego objętego cennikiem obowiązującym wykonawcę tylko zmianami w wykonaniu lub wyposażeniu, a w cenniku nie przewidziano dla tych zmian odpowiedniego narzutu lub opustu — wówczas do ceny artykułu typowego dolicza się różnicę kosztów wynikającą z dokonanych zmian i dodaje się lub odejmuje przypadającą od tej różnicy wysokość osiąganego zysku na artykule typowym.

§ 7. Jeżeli na zasadach określonych wyżej — jednostka spółdzielcza nie uzgodni ceny artykułu nietypowego z zamawiającym, a wartość dostawy nie przekracza kwoty 100 000 zł — przy czym zarówno wykonawca, jak i zamawiający należą do tego samego centralnego związku spółdzielczego — cenę ustala centralny związek spółdzielczy.

§ 8. Komisja Cen właściwa dla siedziby wykonawcy (jednostki spółdzielczej) ustala ceny artykułów nietypowych — w razie nie uzgodnienia cen między wykonawcą a zamawiającym, w następujących przypadkach:

1) gdy wykonawcą jest jednostka spółdzielcza, a zamawiającym jednostka państwowa,
2) gdy wykonawcą jest jednostka spółdzielcza, a zamawiającym jest jednostka spółdzielcza, lecz należąca do innego centralnego związku spółdzielczego,
3) gdy zarówno wykonawca, jak i zamawiający należą do tego samego związku spółdzielczego, lecz wartość dostawy przekracza kwotę 100 000 zł.

**III. Ceny dla jednostek gospodarki nie uspołecznionej.**

§ 9. Ceny artykułów (usług przemysłowych) nietypowych wykonywanych przez zakłady nie uspołecznione dla jednostek gospodarki uspołecznionej — są uzgadniane przez wykonawców z zamawiającymi, jeżeli:

1) wartość zamówienia udzielanego przez jednostki budżetowe (urzędy, szkoły, szpitale itp.) nie przekracza kwoty 10 000,— zł a przez inne jednostki gospodarki uspołecznionej kwoty — 100 000 zł,
2) zamawiającym jest jednostka państwowa upoważniona w trybie § 14 wymienionej na wstępie uchwały nr 72 Rady Ministrów — do uzgadniania cen artykułów nietypowych.

§ 10. Jeżeli wartość zamówienia na dany artykuł nietypowy przekracza kwoty wymienione w § 9, a zamawiającym nie jest jednostka państwowa, o której mowa w § 9, pkt 2 — cenę artykułu nietypowego ustala właściwa dla siedziby wykonawcy komisja cen prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 11. Nie wymaga ustalenia przez właściwy organ cena artykułu nietypowego produkowanego przez jednostkę go-

spodarki nie uspołecznionej, jeżeli artykuł ten zamawia jednostka gospodarki uspołecznionej w drodze przetargu.

§ 12.1. Ceny artykułów nietypowych produkowanych dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej — określa się na podstawie kalkulacji sporządzonej przez wykonawcę.

2. Kalkulację sporządza się na podstawie kosztu produkcji z uwzględnieniem zysku w wysokości nie przekraczającej stawek określonych zarządzeniami Komitetu Drobnej Wytwórczości.

3. Przy sporządzaniu kalkulacji stosuje się przepisy zarządzenia nr 341/66 Państwowej Komisji Cen z dnia 29 września 1966 r. w sprawie trybu sporządzania wniosków o ustalenie cen artykułów i usług (robót) przemysłowych wykonywanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Biuletyn Cen nr 31, poz. 408).

§ 13. Kalkulację, o której mowa w § 12 — wykonawca przesyła zamawiającemu, a w postępowaniu przetargowym załącza do oferty.

§ 14. Zamawiający obowiązany jest sprawdzić kalkulację złożoną przez wykonawcę w szczególności, czy odpowiada ona warunkom określonym w § 12 ust. 2 i 3.

§ 15. Uzgodnienie ceny między wykonawcą, a zamawiającym następuje w drodze zawarcia umowy pisemnej, a w przypadku, o którym mowa w § 11 — w umowie zawartej po przeprowadzeniu przetargu.

§ 16. W przypadku, gdy cenę artykułu nietypowego produkowanego przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej ustala Komisja Cen (§ 10) zamawiający obowiązany jest zaopiniować wniosek w sprawie ustalenia ceny.

### IV. Postanowienia ogólne.

§ 17.1. Artykułami nietypowymi w rozumieniu przytoczonej na wstępie uchwały są wyroby nie objęte obowiązującymi cennikami i ich uzupełnieniami, których produkcja ma charakter jednorazowy i wykonywana jest na warunkach technicznych, określanych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Przez produkcję jednorazową rozumie się również produkcję małoseryjną, jeżeli ma ona charakter niepowtarzalny.

§ 18. Przez nietypowe usługi (roboty) przemysłowe rozumie się usługi nie objęte obowiązującymi cennikami i taryfami, wykonywane na indywidualne zamówienie.

§ 19. Ceny artykułów nietypowych, z zastrzeżeniem przepisów w §§ 6 i 12 określa się na podstawie planowanej kalkulacji kosztów produkcji, sporządzonej przez wykonawcę zgodnie z obowiązującymi zasadami kalkulacji, z doliczeniem zysku osiąganego na najbardziej zbliżonych artykułach (usługach, robotach), nie wyższego jednak od przeciętnego zysku osiąganego w danym zakładzie.

§ 20. Przepisy o cenach nietypowych nie mają zastosowania do artykułów i usług produkowanych lub wykonywanych dla potrzeb ludności (artykuły, usługi rynkowe).

§ 21. Dostawy artykułów (świadczenia usług — robót) dokonywane są na podstawie umów oraz obowiązujących przepisów szczególnych o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych.

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Przewodniczący Komisji Cen
J. Bajor

52

## OKÓLNIK nr 1/66

### Komisji Cen
### Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach

z dnia 10 listopada 1966 r.

**w sprawie cen usług zdecentralizowanych na rzecz jednostek gospodarki nie uspołecznionej.**

Wojewódzka Komisja Cen przypomina, iż zgodnie z zarządzeniem WKC nr 2/66 z dnia 15 września 1966 r. oraz pismem okólnym nr 3/66 tracą moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 1966 r. — cenniki nie objęte wykazem usług zastrzeżonych do kompetencji WKC.

Opłaty za usługi nie objęte wykazem podanym w wyżej wymienionym zarządzeniu — ustalają jednostki wykonujące te usługi.

Cenniki ustalone przez te jednostki we własnym zakresie powinny być oparte na realnych kosztach świadczonych usług z uwzględnieniem rejonizacji sieci usługowej oraz popytu i podaży usług w danym rejonie.

Cenniki powinny być zwięzłe, przejrzyste i zrozumiałe, by nie budziły wątpliwości zarówno dla klientów korzystających z usług, jak też dla organów kontrolnych.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 października 1964 r. w sprawie uwidoczniania cen artykułów wystawianych na sprzedaż oraz świadczonych usług (Dz. U. nr 37, poz. 235) jednostki wykonujące usługi obowiązane są do umieszczenia na widocznym i dostępnym miejscu cennika (własnego jak i urzędowego) za wykonywane usługi.

Z dniem 31 grudnia 1966 r. tracą moc obowiązującą niżej wyszczególnione cenniki usługowe wykazane w działach A i B:

**A. Cenniki wydane przez WKC w okresie 1961—1966 r.**

| Lp. | Rodzaj usługi | Nr tomu cennika nr zarządzenia | Nr załącznika |
|---|---|---|---|
| 1. | Blacharstwo | Maksymalny cennik usług tom I | 2 |
| 2. | Ostrzenie i naprawa narzędzi tnących domowego użytku | | 3 |
| 3. | Napraw wózków dziecięcych | | 4 |
| 4. | Naprawa rowerów | | 5 |
| 5. | Kowalstwo | | 6 |
| 6. | Ramowanie obrazów | | 13 |
| 7. | Usługi kołodziejskie | | 14 |
| 8. | Szlifowanie obrzeży szyb | | 15 |
| 9. | Usługi introligatorskie | | 16 |
| 10. | Naprawa parasoli | | 17 |
| 11. | Naprawa i przeróbka odzieży | | 19 |
| 12. | Czapnictwo i modniarstwo | | 22 |
| 13. | Cerowanie artystyczne i podnoszenie oczek | | 23 |
| 14. | Szycie kołder pikowanych | | 24 |
| 15. | Naprawa płaszczy igelitowych | | 25 |
| 16. | Naprawa galanterii skórzanej | | 26 |
| 17. | Rękawicznictwo | | 27 |
| 18. | Rymarstwo | | 28 |
| 19. | Naprawa zabawek | | 29 |
| 20. | Usługi porządkowe, domowe | | 30 |
| 21. | Naprawa maszyn do szycia | MCU tom II | 4 |
| 22. | Platerowanie galwaniczne | | 6 |
| 23. | Usługi jubilerskie | | 7 |
| 24. | Pisanie podań i powielanie matryc | | 12 |
| 25. | Ciesielstwo i stolarstwo budowlane | | 13 |
| 26. | Tynkarstwo | | 16 |
| 27. | Posadzkarstwo i licowanie ścian | | 17 |
| 28. | Zduństwo | | 19 |
| 29. | Tłumaczenie tekstów | MCU tom III | uzup. |
| 30. | Zegarmistrzostwo | MCU tom I | 9 |
| 31. | Ślusarstwo | | 1 |
| 32. | Naprawa artykułów elektrotechnicznych domowego użytku | MCU tom II | 1 i 2 |
| 33. | Naprawa artykułów elektrotechnicznych domowego użytku — pralki | | 3 |
| 34. | Naprawa artykułów elektrotechnicznych domowego użytku — lodówki absorbcyjne i sprężarkowe | MCU tom III | 2 i 3 |
| 35. | Naprawa aparatów radiowych | Zarz. nr 13/65 | 1 |

| Lp. | Rodzaj usługi | Nr tomu cennika nr zarządzenia | Nr załącznika |
|---|---|---|---|
| 36. | Naprawa aparatów telewizyjnych | | 2 |
| 37. | Naprawa mebli | MCU tom I | 11 |
| 38. | Tapicerstwo meblowe | | 12 |
| 39. | Krawiectwo miarowe | Zarz. nr 7/65 | |
| 40. | Bieliźniarstwo | MCU tom II | 10 |
| 41. | Kuśnierstwo | MCU tom III | 9 |
| 42. | Naprawa obuwia | | 19 |
| 43. | Optyka okularowa | | 7 |
| 44. | Wypożyczanie sprzętu gospodarstwa domowego | MCU tom I | 10 |
| 45. | Pralnictwo | Zarządzenie nr 9/65 | 2 |
| 46. | Chemiczne czyszczenie odzieży | | 1 |
| 47. | Farbowanie odzieży i tkanin | | 3 |
| 48. | Malarstwo mieszkaniowe | MCU tom II | 16 |
| 49. | Usługi dziewiarskie, saneczkowe | MCU tom I | 20 |
| 50. | Usługi dziewiarskie na aparatach | | 21 |
| 51. | Naprawa aparatów fotograficznych | MCU tom II | 5 |
| 52. | Naprawa wiecznych piór i długopisów | MCU tom I | 18 |
| 53. | Usługi rozrywkowe (strzelnice, karuzele, huśtawki i inne) | Dec. WKC nr U. VIII/162/58 | |
| 54. | Gręplarstwo i czyszczenie pierza | MCU tom III | 8 |
| 55. | Naprawa i konserwacja wag | MCU tom IV | 1 |
| 56. | Naprawa i konserwacja maszyn biurowych | | 2 |
| 57. | Naprawa urządzeń chłodniczych | | 3 |
| 58. | Naprawa aparatów i przyrządów optycznych | | 4 |
| 59. | Naprawa i konserwacja reklam neonowych | | 6 |
| 60. | Usługi porządkowe, przemysłowe | oraz cennik z 1964 dla Spółdz. Pracy „Czystość" w Chorzowie | 8 |
| 61. | Naprawa i przewijanie silników elektrycznych | | 11 |
| 62. | Mechaniczna obróbka drewna | | 12 |
| 63. | Wykonanie i naprawa szyldów, godeł i transparentów | | 10 |

**B. Cenniki wydane przez WKC do dnia 1 marca 1961 r.**

1. Cenniki w zakresie napraw wszelkiego rodzaju palników, reduktorów i manometrów z 1956 r.
2. Cennik na usługi grawerskie nr WKC U. VIII/9/56.
3. Cenniki w zakresie usług spawalniczych nr WKC U. VIII/114/58.
4. Cennik w zakresie garbowania, uszlachetniania i farbowania skórek futerkowych nr IV-47/60/59 z 29 czerwca 1959 r.
5. Cennik usług w zakresie szklenia okien wystawowych nr IV-47/128/59 z 18 listopada 1959 r. i decyzja WKC nr IV-58/22/64 z dnia 25 stycznia 1964 r.
6. Cennik usług w zakresie wykonania przeźroczy kinowych nr WKC U-VIII nr 29/56 z 13 kwietnia 1956 r.
7. Cennik usług w zakresie wykonywania zdjęć porcelanowych, nagrobkowych nr WKC U. VIII/38/57 z dnia 2 września 1957 r.
8. Cenniki opłat za wyrąb i rozwózkę lodu naturalnego z 1958/59 r.
9. Naprawa winileum z 1959 r.
10. Cennik usług świadczonych przez biura matrymonialne z 1958 r.
11. Cenniki WKC w zakresie usług lekarsko-dentystycznych z 1959 r.
12. Cennik usług w zakresie analiz laboratoryjnych z 1959 r.
13. Wypożyczanie sprzętu ogrodniczego, malarskiego i kart do gry z 1958, 1959 i 1960 r.
14. Naprawa manekinów gipsowych z 1959 r.
15. Czyszczenie i odkurzanie aparatów telefonicznych z 1960 r.

Dla zakładów usługowych jednostek gospodarki uspołecznionej ceny na usługi wymienione w niniejszym okólniku Dz. A od poz. 30 do poz. 53 włącznie — ustalane są przez Komisję Cen.

Pozostają nadal w mocy cenniki Państwowej Komisji Cen nie objęte wykazami usług zastrzeżonych do kompetencji Wojewódzkiej Komisji Cen.

Przewodniczący Komisji Cen
J. Bajor

**Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej — Prezydium Wojew. Rady Narodowej Katowice, ul. Jagiellońska 25, I p., pok. 252 — tel. 359**

Prenumerata roczna ze skorowidzem — zł 18.
Cena pojedyńczego egzemplarza do 4-ch stron druku — zł 0,90 przy większej ilości stron — o 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony.
Ceny ogłoszeń: cała strona — zł 240, 3/4 strony — zł 210, 1/2 str. — zł 165, 1/4 strony — zł 90, 1/8 strony — zł 60, za wiersz mm 1 szp. — zł 2,70, za układ tabelaryczny dolicza się 100%.
Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów — ryczałt zł 9.
Należność za prenumeratę kierować należy: Narodowy Bank Polski — III Oddział Miejski w Katowicach — konto nr 420-94-336/2, cz. 97, dz. 41, rozdz. 412, § 55 — Prezydium WRN w Katowicach — Wydział Budżetowo-Gospodarczy.

ODBIORCA: Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

**Cena zł 1,50**

Kzg l - 3543 - 12. 12. 66 - A-3 - 11900 - A1 druk 60